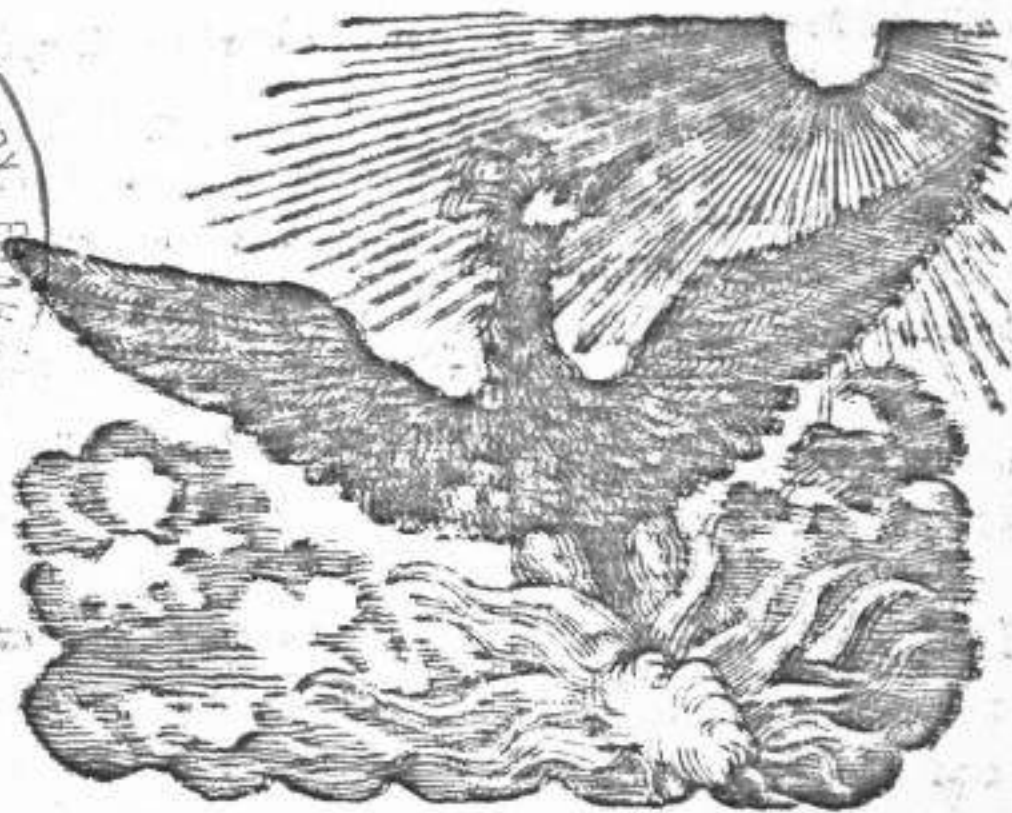

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΝ ΤΟΝ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.
 ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.
 Α. ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡ. 1140 Η ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ, ΘΕΛΟΥΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΘΗ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΥΠΓΡΑΦΗΘΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΟ

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1831.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς ἐποιοῦσας δημοσίαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅτε τις φέρεται καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὅτε τις ἄρχῃ υπογράφῃ καὶ ἂν φέρῃται δημοσίαι ὑπ' ἐπίγραφος.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 5. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διόδοις ὅτι ὅλην τὴν περὶ Ἐμπορικῶν Ναυτιλιακῶν διπλωμάτων ἀντιγραφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικῶ Ναυτικῶ Γραμματεῖος τῆς Κυβερνήσεως διατάττει.

Α. Τὰ ἔμπορικὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα κατὰ τὴν βῆσιν τοῦ ὑπ' Αρ. 1140 Η περὶ ναυτιλίας ψήφισματος, θέλουν υπογραφῆσθαι ἀπὸ ὅλων τῶν τριῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ προσυπογράφῆσθαι ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικῶ Ναυτικῶ Γραμματεῖος τῆς Κυβερνήσεως.

Β. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικῶ Ναυτικῶ Γραμματεῖος τῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Οκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Θ. ΚΩΛΟΚΩΤΡΩΝΗΣ.

ΙΩ. ΚΩΛΕΓΓΗΣ.

Ὁ Προσ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. καὶ τοῦ Ἐμπορικῶ Ναυτικῶ Γραμματεῖος Γ. ΓΑΛΑΚΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐκ Ναυπλίου, 10 Οκτωβρίου.

Τὴν παρεμβύσαν Τετάρτην συνεδρίασιν δημοσίως ἐν τῷ φρευρίῳ Ἰταλικῷ καὶ τῷ Α Διοικητικῷ Συμβούλιον τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐλαφρῶν, καὶ ἔκρινε τὴν δίκην τῶν διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀειδύμου Κυβερνήτου ἐγκλησθέντων Γεωργίου Μαυρομιχαλίου, Ἰωάννου Καραγιάννου, καὶ Ἀνδρέου Γεωργίου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐξεδόθη κατὰ τοὺς ἰσχύοντας στρατιωτικοὺς νόμους αὐθημερόν, καταδικάζουσα τὸν μὲν Γ. Μαυρομιχαλὸν καὶ τὸν Ἰωάννην Καραγιάννην εἰς τὴν κεφαλικὴν ποινὴν, τὸν δὲ Ἀνδρέαν Γεωργίου εἰς δεκαετὴ φυλάκωσιν μετὰ δεσμῶν καὶ εἰς δημοσίους ἐργασίας. Ἐκκληθεῖσα δὲ ἡ ἀπόφασις ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν νόμον δίκαιον, ἐπικυρώθη μετὰ 24 ὥρας καὶ ἀπὸ αὐτοπαύσει. Σήμερον λοιπὸν κατὰ τὴν αὐτὴν μετὰ τὴν μισμυρίαν ἐξετελέσθη ἡ ἀπόφασις κατὰ τοὺς τακτικούς τύπους, ἐπὶ τοῦ προχωμάτος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον τῶν καταδικῶν Γεωργίου Μαυρομιχαλὸν, ὅστις ἔλαβε τὴν θανατικὴν ποινὴν, ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθη ἐμπροσθέντων ἡ ἀπόφασις, παρισταμένῳ πλῆθει λαοῦ. Τῇ δὲ τοῦ Ἀνδρέου Γεωργίου καταδικῆς ἡ ἐκτέλεσις ἀνεβλήθη προσωρινῶς διὰ τοὺς μετέπειτα δηλωθεῖσιν λόγους.

Εἰς τὸ ἔξῃς θέλομεν δημοσιεύσει καταλειπτῶς, πρὸς κοινὴν πληροφορίαν, τὴν περιεχούσαν διευκρίνασιν τῆς προεφείας ταύτης υποθέσεως.

Τὴν 4 τοῦ ἐνεστώτος ἀπὸ πλεονεξίας ἐνεβλήθη ἡ ἔκτακτος Ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους μετὰ ναυτικῆς τινος δυνάμεως ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀντιναύαρχου Κ. Κανάρη. Ἐξεδόκε δὲ ταυτοχρόνως τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Ἐγίνετο ἔδη ἀκρωστὸν καὶ εἰς ὑμᾶς τὸ φροντὸν δῶκεν τῆς 27 τοῦ Σεπτεμβρίου, τὸ ὁποῖον ἔφερε πένθος μέγα καὶ ἔλκυστον εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ πολυπαθὲς ἔθνος θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα τὸν ἀγαθὸν Πατέρα, τὸν ἄγρυπνον προστάτην, τὸν σφόδρὸν Κυβερνήτην του, τοῦ ὁποῖου ἡ θάνατος ὁμοῦ μὲ τὴν στέφειν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἐγείρει τὸν φόβον τῶν τρομερῶν ἐκείνων δυστυχημάτων, ὅσα ὑπέφερον ἐπταετὲς ὅλον διάστημα.

Ποῦ νὰ ζιτῆσθαι τὴν σωτηρίαν του; Ποῦ νὰ ἀσφαλίσθαι τὴν πολιτικὴν ὑπερίσιν του εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν; εἰς μόνην τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, εἰς μόνην τὴν ἀδιαρρήκτον ἐνωσιν, τὰ ὁποῖα μόνη ἡ νόμιμος Κυβέρνησις ἔγγυται; ταύτην μόνην εἶχεν ἀγκυραν ἐλπίδος εἰς τὸν ἐσχατον τοῦτον κίνδυνον.

Ἐπρόλαβε τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους; ἡ Σ. Γερουσία, καὶ χωρὶς μικρᾶς ἀναβολῆς ἐσύστησε διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 258 Ψήφισματος Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέστρεψε προσωρινῶς τὴν Κυβέρνησιν τῶν πραγμάτων.

Παρά τῆς Σ. ταύτης Ἀρχῆς ἐμπιστευθέντες τὴν Διοίκησιν τῶν νήσων, ὡς ἔκτακτος Ἐπιτροπὴ, σὰς κοινοποιούμεν ὁμοῦ μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἀντίτυπα τῶν πράξεών της, ἐκ τῶν ὁποίων θέλετε γνωρίσει ὅσα ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, διὰ τὴν συντήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, καὶ κατὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Σπεύσατε δὲ καὶ ὑμεῖς ἐκ μέρους σας νὰ συντελέσητε μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Διοικητῶν σας, ὁμονοοῦντες, εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ μόνον ἐξήρτηται ἡ κοινὴ καὶ μερικὴ σωτηρία εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον στιγμήν· καὶ νὰ ταχύνητε, ὅσον ἐνεστί, τὴν ἀποστολὴν τῶν νομίμων πληρεξουσίων σας, οἱ ὅποιοι θέλουν σκεφθῆναι καὶ ἀποφασίσαι περὶ τῶν μεγίστων συμφερόντων τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ συγκροτούμενην ἤδη ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Οκτωβρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΤΣΑΜΑΣΟΣ, Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ Α. ΠΑΞΙΜΑΔΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΜΗΓΑΣΑΣ.

Αδικοκώπως έρχονται παρά των έπαρχιών και των διαφόρων στρατοπέδων αναφοράι προς την Κυβερνησιν και την Γερουσίαν, φανερόν ουσι την άπαράλογον διατήρησιν των καθεστώτων και την εις τας διαταγας της Διοικητικής Επιτροπής άφροσύνην των.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θλιψιν άνέκφραστον έπληροφούθη το Στρατιωτικόν της Ανατολικής Ελλάδος την πολυμηδεσαν παρά της έθνοκαταράτου γενεάς πατροκτονίαν.

Ελθούμεν την στέρησιν του κοινοϋ ήμων πατρός και ευεργέτου, και ήμέρα πένθους γενικοϋ εις την Ελλάδα θέλει εισθαι ή 27 Σεπτεμβρίου.

Τ συνετα ταϋτα μέτρα, τα όποια έλαβεν ή Σεβαστή Γερουσία με την σύστασιν της Διοικητικής Επιτροπής, θέλουν διαφωτίζει βεβαίως την πατρίδα μας από τα όλεθρια κακκ της αναρχίας.

Η εκλογη του Κυρίου Αυγουστίνου Α. Καποδίστρια, ως Προέδρου της Διοικητικής Επιτροπής είναι τουλάχιστον δείγμα μικρον της ευγνωμοσύνης του έθνους μας δια τας όποιας έλαβεν από τον άειμνηστον άδελφόν του μεγάλας ευεργεσίας, και εις τοϋτο ή Σεβαστή Γερουσία επρόλαβε την κοινήν ευχήν.

Ο Σεβαστός μας Πρόεδρος, μιμητής των άρετων του άοιδμου Κυβερνήτου, θέλε βεβαίως έξκαλλουθισει τον δικγραφήντα από την μεγαλόνοικον εκείνου όρμον όρόμον και δικσώσει οϋτω την πατρίδα μας από τους έπαπειλούντας αϋτην κινδύνους.

Η ακριβής διατήρησις της πειθαρχίας και ευταξίας από μέρους μας είναι έγγυητής τρανώτατος της προς την ανωτάτην αρχήν του έθνους μας ευπειθείας και άφροσύσεώς μας, και εις πᾶσαν περίστασιν αι διαταγαί αϋτης θέλουν εισθαι δι ήμᾶς νόμοι. Υποσημειούμεθα με βελούτατον σεβας.

Εν Ταλαντίαι, την 2 Οκτωβρίου 1831.

Ο Αρχηγός Ιω. Ράγκος, ο Χιλίαρχος υπρχηγός Ιω. Ρούκης, ο Ταγματάρχης Διοικητής του Β τάγματος Ζηχ. Μήλιος, ο του ΣΤ. Τόλιας Νικολάου, ο του Ι Εϋθ. Στουρνάρης, ο Υποταγματάρχης του ΙΔ τάγματος Θανασης Σαραφιανός, ο Λοχαγός Διοικητής του ιδιαιτέρου λόχου Γ. Κ. Κατζαδούρος. Ο Εκτακτος επιθεωρητής Π. Ακσάνης, ο επιθ. Θερμοπυλών και Πατρών Δ. Αθανασίου, ο Ταλαντίας Ι. Λεοναρδίδης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δεν ήδύναντο οι κάτοικοι της επαρχίας ταϋτης, να λάβουσι τρομερωτέραν άλλην και θλιβερωτέραν είδησιν παρ εκείνην, την όποιαν τους ανήγγειλεν ή Γερουσία δια της υπ' Αρ. 262 προκηρύξεώς της.

Ο σωτήρ της πατρίδος, ο πατήρ των Ελλήλων, ή έλπίς του πελυπαθεστάτου έθνους, ο Σεβαστός Κυβερνήτης, μας δέν υπάρχει πλέον εις την ζωήν.

Εθνοκατάρτατοι και πατροκτόνοι αφήρεσαν ζωήν και ζωήν πολύτιμον, έφόνευσαν τον αρχηγόν και προστάτην του έθνους, κατεπλήγωσαν τας ψυχας όλων των Ελλήνων, και πένθος άπαρηγόρητον κατέσχε τας καρδίας των κατοίκων της επαρχίας ταϋτης. Τα ό όματα των εθνοκαταράτων ταϋτων παραδίδονται εις αιώνιον ανάθεμα, και το έθνος όλον πνέει εκδίκησιν.

Εντρομοι και λελυπημένοι οι κάτοικοι της επαρχίας ταϋτης, δια του κοινοϋ πατρός των την άπώλειαν, σπείδουν, η Γερουσία δια της άαφορας των ταϋτης να σᾶς εκφρά-

σωσι τα πλέον ζωηρά της θλίψεώς των αισθήματα, συνάμα δέ και τας ευχαριστίας των δια την όποιαν έλάβετε πρόνοιαν του να διορίσετε Διοικητικήν Έπιτροπήν, και μάλιστα μέλος αϋτης και Πρόεδρον τον Κ. Αυγουστίνον Α. Καποδίστριαν, τον πειθητόν άδελφόν του άοιδίμου Κυβερνήτου μας, προλαβόντες με την εκλογήν του Προέδρου τούτου την επιθυμίαν των λαών, την ευγνωμοσύνην το έθνους και την προς τον άοιδιμον αρχηγόν του ά απόστατον άφροσύνην του.

Οι κάτοικοι της επαρχίας ταϋτης θέλουν δείξει, Σεβαστή Γερουσίαι, προς την διορισθείσαν Έπιτροπήν προθυμον και ευπειθήν άφροσύσιν, και πᾶν ό,τι δύναται να συντελέσῃ εις την ήσυχον των καθεστώτων διατήρησιν. Υποσημειούμεθα με το προσήκον σεβας.

Εν Λεβαδίαι, την 1 Οκτωβρίου 1831.

Οι πολίται. Ι. Φίλωνος, Λάμπρος Νάκος, Αντώνιος Γεωργαντάς, Ν. Καλογηρόπουλος, Α. Γεωργαντιά, Αναστάσιος Μπερτζιάνης, Δ. Σαράζογλους, Λουκά Μπουρνόζη, Π. Κονταξής, Κ. Θεοχαρόπουλος, Αθ. Οικονόμου, Αθ. Τζούτζου, Π. Πρωτόπαπας, Γ. Παπαλαγκά, Ν. Πεπέση, Λάμπρος Φίτη, Κ. Σαλωνιτίδου, Αν. Στάμου, Μαστροπαναγιώτης Ιωάννου, Γ. Θεοφάνου, Ν. Μανούσης, Γιαννοϋτζος Αθανασίου, Αναγ. Π. Ζησίμου, Δημος Πεπεπέ, Μ. Αθανασίου, Ν. Αθανασίου, Πατριεστή, Σπ. Αναστασίου, Ν. Μανούσκος, Χαρ. Στυρόπουλος, Ζηχ. Μοσχαντώη, Μητρος Ταμπούρα, Μητρος Δροσόπουλος, Γ. Χ. Ζησίμου, Αντ. Ταμπούρα, Π. Πίτχο, Γ. Μίτζος, Γ. Κέκκενος, Γ. Θανασάκης, Λουκάς Γζαγιάς, Απ. Μικροηλίας, Γ. Κιμίλης, Σ. Δημητρίος, Π. Νικολάου, Παν. Νικολάου, Λάμπρος Σπύροι, Γ. Ψυμάς, Γ. Παπουτζί, Δ. Ιωάννου, Ν. Παπαδά, Δ. Δημητρίου Λώτου, Π. Ιωάννου, Α. Δροσόπουλος, Χαρύσης Τάτση, Ν. Παναγιώτου, Θαν. Αιγχεάς, Π. Χωραφά, Θ. Δημητρίου, Α. Λαζαρόπουλος, Ιω. Αλεξάνδρου, Δ. Χιζή, Λουκά, Αλεξάδρου, Ιω. Λουκαζίκας, Κουτσομητρος Μαρτινός, Πλάκας Βρανεζός, Ντίγας Αγιωργίτη, Ανα. Σιογλη, Γ. Βασιλικός, Γάτζος, Δ. Τελιος, Γιάννης Σουλιναγέος, Γ. Κριμπά Παϋλος αναγνωστάκος, Αποστόλης Ρόδη, Κόλι Βρακάς, Ρόδης Αποστόλης, Σ. Λεονάρδου, Α. Σφουτούρης, Α. Γαμπρίλης, Π. Γεωργαντιά, άργύρης Ζαχαρούς, Μίτζος Κορινθιάς, Λουκάς Τρελός, Δ. Παπα, Γ. Πολίτη, Άγγελος Σπυρόπουλος, Σ. Κωνσταντ, Γιάννης Παπα, Θ. γκολιαμάτης, Χαρ. Λαγός, Αποστόλης παπα, Λουκάς Στίκας, Α. Καρδελάς, Στάθης Κουκουρέος, Α. παπαγγελή, Γ. Μενιώτη, Δ. Μιρεντής Α. Καλαδρέζης, Κουκουγιάννη, Γ. π. Λαμπροπούλου, Ν. περήφανος, Γ. Θανάσης, Πολίτης παπα, Ηλίας Κουτουμυλιώτη, Γ. Αϊσωπος, Π. Παπατριαντάφυλλος Μαρινάκης.

Επικυροϋται το γνήσιον των όπισθεν και άνωτέρω άπασων υπογραφών, και τα ένδιαλαυβαίόμενα.

Τη αϋτή ήμερομηνία, εν Λεβαδίαι.

Οι Δημογέροντες, Ι. Φίλωνος, Λάμπρος Νάκος, Αντώνιος Γεωργαντιά, Αθανάσιος Οικονόμου, Ο Γραμματεϋς Άγγελάκης άθα.ασίου.

ἐπὶ τῷ νὰ εἰπω ὀρθώτερον, εἰς αἴριον, διότι ἐνταῦθα δὲν γινάσκειται ὑδατώδης ἀτμός,) ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ χωρέσῃ εἰς τὸν μικρὸν τόπον, τὸν ὁποῖον κατεῖχεν ἡ κόβις, ἀνατρέπεται ὅσας εὐρίσκει ἀντιστάσεις, φεύγει ὀρμητικῶς πρὸς τὰ ἔξω, καὶ μεταδίδει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἢ τὸν ὠθητὴν τινα εἰς τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον διώκει ἔμπροσθεν του. Παρίμμιον φαινόμενον παρατηρεῖται ἔτι, ὅταν ἐκπωματιζῇ τις βυκά-
 λιν οἶνου Καμπανικοῦ. Τὸ αἶριον, τὸ ὁποῖον ἐθλίβετο βι-
 αίῳ ἐντὸς τοῦ κεκλεισμένου ἀγγείου, ἐκφεύγει εὐθὺς ὡς
 εἰς διέξοδον, ἀνατρέπων τὸ ρευστὸν, τὸ ὁποῖον κάμνει νὰ
 καταλάβῃ, καὶ ἤθελε συντρίψει τὸ ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐ-
 ρίσκετο δεσμευμένον, ἐὰν αὐτὸ δὲν ἦτον ἀρκετὰ στερεόν,
 ὥστε ν' ἀνθίσταται. Πᾶν σῶμα, τέλος πάντων, τὸ ὁποῖον
 εὐρίσκεται ἐπ' ἀκριβὲς περιεχόμενον εἰς χωρίον μὴ ἔχον
 διέξοδον, καὶ μέλλον ὑφ' ὁποιασδήποτε αἰτίας νὰ διασταλ-
 θῇ, ἤγουν νὰ καταλάβῃ πλεόντερον τόπον παρ' ὅσον εὐρίσ-
 κει εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ διαρρήξῃ τὰ
 περιέχοντα αὐτὸ, ἐὰν δὲν εἶναι ἐλαστικά, ἢ ἱκανῶς στερεὰ,
 ὥστε νὰ νικῶσι τὴν ἐσωτερικὴν ταύτην δύναμιν. Ἐτερον
 καὶ τελευταῖον παράδειγμα, διὰ νὰ καταλάβῃ τις καλῶς
 τὴν ἀρχὴν ταύτην, χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἐννοή-
 σῃ τὴν διατμὸν μηχανήν. Διὰ τὴν σπᾶνουν τὰ ἀγγεῖα, ὅταν
 ἀφήσωμεν νὰ παγώσῃ τὸν χειμῶνα μέσα εἰς αὐτὰ ὕδωρ;
 Καὶ τοῦτο ἀκόμη γίνεται δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου. Τὸ ὕδωρ
 κατέχον πλεόντερον τόπον, πεπηγὸς, ἢ ὑγρὸν ὄν, δὲν δύνα-
 ται πλέον νὰ χωρέσῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκετο, ὅταν
 ἀπεσπερεώθῃ διὰ τῆς ἐλατλώσεως τῆς θερμοκρασίας, καὶ
 συντρίβει τὸ ἔμπροσθεν τὸ ἀνθιστάμενον εἰς τὴν ἐλευθέραν του
 πλάτυνσιν. Ἐνταῦθα δὲ, διὰ νὰ εἰπωμεν ἐν παρόδῳ βλεπέ-
 μεν περιεργώτατον ἀποτέλεσμα τοῦ ψύχους, τὸ ὁποῖον ὥτεπι-
 τοπλεῖστον συσφίγγει καὶ συναίρει τὰ σώματα ἀντὶ νὰ τὰ
 διαστέλλῃ· τὸ δὲ ὕδωρ δὲν κάμνει ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τοῦ-
 του εἰμὴ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς συμπήξεως, διότι μέχρις ἐ-
 κείνης τῆς ὥρας συστέλλεται κατὰ λόγον τῆς ψύξεώς του.

Δὲν φαίνεται ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι, πόσον μεγάλη εἶναι ἡ
 δύναμις, μὲ τὴν ὁποῖαν ἐκπληροῦνται οἱ νόμοι οὗτοι τῆς
 φύσεως μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμε-
 τίς διὰ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς αὐτούς. Αὐτοὶ ἔχουν ὡς ἀθύρματα
 τὰ ἔμπροσθα, καὶ τὰ ἀνατρέπουν ἀοργήτως καὶ ἀδορύτως.
 Τὸ δυνατότερον κανόνιον δὲν δύναται ν' ἀντιβῇ εἰς τὸ ὕδωρ,
 τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγκλεισθῇ εἰς αὐτὸ, καὶ ὑποβληθῇ εἰς
 ψύχους τινῶν βαθμῶν κατωτέρω τοῦ μηδενικοῦ· ὅχι ὀλιγώ-
 τερον θέλουν ταχῆς τὰ μόρια τοῦ ὑγροῦ τούτου, κατῶς
 πρέπει, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, χω-
 ρὶς νὰ ἐνιχληθῶσιν ἀπὸ τὸν ὄγκον ἐκεῖνον τοῦ ὀρειχάλκου,
 ὅστις θέλει σχισθῇ, μὴ δυνάμενος νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸν
 νόμον τῆς φύσεως. Τῷ τυφλῷ τούτῳ δυνάμει κατῶ-
 ῶσε νὰ γένῃ ὁ ἄνθρωπος ἐγκρατὴς, τὰς διευθύνει κατὰ τὸ
 δοκοῦν, καὶ συμβαλλοῦσι τόσον θαυμασίως εἰς ὑποστήριξιν
 τῆς ἀδυναμίας του. Μὲ αὐτὰς σηκώνει ὑπερμεγέθη σώματα,
 τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ σαλεύσῃ μετὰ βραχίονος.
 Ἄς ἐπανέλθωμεν δὲ εἰς τὸ πρὶν κείμενον.

Δὲ θέλει θαυμάσει τις, ὅτι ὀλίγον ὕδωρ γίνεται ἱκανὸν
 νὰ βάλλῃ εἰς ἐνέργειαν πλῆθος ἐμβόλων καὶ τροχῶν, καὶ

νὰ κινήσῃ εὐκολώτατα βαρυτάτας μηχανάς, αἵτινες βάλλου-
 εἰς κίνησιν ὅλους ἐν ταύτῳ τοὺς ἐργαλείους ἐντὸς ἐργασ-
 τατίου μὲ θαυμάσιον ἀκριβείαν ἀπὸ τὸν ἐν τῷ κατωγέω
 στιβάζοντα τὸ βυβάκιον μέχρι τοῦ ἐν τῷ τετάρτῳ ὀροφῷ.
 ὅστις τὸ κλῶθει, καὶ τὸ ὑφαίνει μυριοτρόπως κατὰ τὸ δοκοῦν
 καὶ κατὰ τὰς καινοτομίας· δὲν θέλει, λέγομεν, θαυμάσει-
 τις τοῦτο, ὅταν ἐξεύρῃ ὅτι ὁ τοῦ ὕδατος ὄγκος αὐξάνει
 ἐπτακόσια καὶ χιλιάκις, ὅταν γένηται ἀτμός, τουτέστιν
 ὅτι εἰς κυδικὸς δάκτυλος ὕδατος ρευστοῦ κατέχει ἐν τῇ
 ἀτμῶδι αὐτοῦ κάταστάσει χιλίων ἐπτακοσίων κυδικῶν
 δακτύλων τόπον.

Ἄς φαντασθῶμεν τώρα λέδητα περιέχοντα ποσὸν τι ὕ-
 δωρ βράζον. Ἐὰν ὁ γεγόμενος ἀτμός δὲν εὐρίσκη διέξοδον,
 θέλει συσσωρευθῇ μέσα εἰς τὸ ἀγγεῖον, καὶ συνθλιφθεὶς
 ἰσχυρῶς, ἀποκτήσει, ὡς λέγεται, κάποιον βαθμὴν τάσεως.
 Ἄς τὸν κάμωμεν τότε νὰ εἰσέλθῃ διὰ τίνος ἀγωγοῦ εἰς ἀντ-
 λίαν περιέχουσαν ἐμβόλον δυνάμενον νὰ κινήται ἐκ τῶν
 κατωτέρων πρὸς τὰ ἄνω εἶναι φανερόν, ὅτι ἐρχόμενος κατῶ-
 θεν ὁ ἀτμός, θέλει τείνει εἰς τὸ νὰ ὑψώτῃ τὸν ἐμβόλον διὰ
 τῆς διασταλτικῆς τοῦ δυνάμεως, καὶ θέλει ἐλθῇ ἡ στιγ-
 μὴ, καθ' ἣν θέλει νικήτῃ τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐμβόλου·
 ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποχωρήσῃ, εὐθὺς ἤθελε σπά-
 σει μετὰ κρότων ἡ μηχανή, αὐξανούσης ἀκαταπαύτως
 τῆς δυνάμεως τοῦ ἔσθθεν συμπιεζομένου τούτου ἀτμοῦ.
 Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ ἐμβόλος ἀνεδιδάσθη εἰς τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ
 δρόμου του, καὶ ὁ ἀτμός ἐγεμισεν ὅλην τὴν χωρητικότητά
 τοῦ σώματος τῆς ἀντλίας. Ἐὰν κλείσωμεν τὴν ὀπὴν, δι-
 ἣς αὐτὴ συγκοινωνεῖ μὲ τὸν λέδητα, ὅπου γεννᾶται ὁ ἀτ-
 μός, καὶ δὲν μεταβληθῇ ἡ θερμοκρασία, τὰ πράγματα θέ-
 λουν μένει εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκονται στάτιν· τὸ διὰ
 τῆς θερμότητος ὅμως ἐξατμισθὲν ὕδωρ ἐπαναλαμβάνει τα-
 χέως τὴν προτέραν του κατάστασιν, ἅμα ἐλατλώτῃ ἡ θερ-
 μοκρασία του, καὶ ἐντεῦθεν κατέχει τὸν ὀλίγον τόπον, ὅς-
 τις τὸ χρειάζεται, ὅταν εἶναι ρευστὸν, δηλαδὴ δὲν θέλει
 ἔχει πλέον εἰμὴ τὸ ἐπτακοσιακαὶ χιλιοστὸν μέρος τοῦ ὄγ-
 κου τοῦ ἀτμοῦ αὐτοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ψυχραίνωμεν τὸ σῶμα
 τῆς ἀντλίας, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσῆξαμεν τὸν ἀτμὸν τὸν
 ἀναβιδάσαντα τὸν τῆς μηχανῆς ἐμβόλον, καταπίπτων εἰς
 ὕδωρ ὁ ἀτμός οὗτος, θέλει ἀφήσει κενὸν τὸ ὁποῖον κατεῖχε
 χωρίον, καὶ ὁ ἐμβόλος θέλει καταβῇ ὅχι μόνον διὰ τοῦ
 ἰδίου αὐτοῦ βάρους, ἀλλὰ καὶ πιεζόμενος ἀκόμη ἀπὸ τὸν
 ἐκτὸς αέρα, ὅστις τείνει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κενὸν τόπον.
 Τοῦτο δὲ κατορθώνομεν, κάμνοιτες νὰ εἰσέρχεται μετὰ τὸν
 ἀτμὸν ὀλίγον ψυχροῦ ὕδατος εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀντλίας.
 Ἰδοὺ ὅλον τὸ μυστήριον τῶν διατμῶν μηχανῶν. Ἀπὸ τὸ ἕλλη
 λοδιάδοχον τῶν διαφόρων τούτων ἐργασιῶν ἐξήρηται ὅλον
 τὸ ἐπίλοιπον τοῦ μηχανισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελεν εἶναι
 σχοινοτενὲς νὰ ἀναπτύσσωμεν ἐνταῦθα. Ἐπειτα ἀρκεῖ εἰς
 τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ τὸ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀρχὴν τῶν
 μηχανῶν· τὰ δὲ κατὰ μέρος εἶναι ὑπόθεσις τοῦ μηχανικοῦ.
 Καταλαμβάνει δὲ τις καλῶς, ὅτι, ὅταν ἔχωμεν τὴν κίνη-
 σιν τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τοῦ ἐμβόλου, εὐκόλως
 ἔχομεν τὴν διὰ τῶν τροχῶν κίνησιν, ἥτις εἶναι ἀναγκαία
 εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργαλείων. [Ἀκολουθεῖ.]

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ
Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Τὸ φρικτὸν καὶ τραγικὸν συμβεβηκὸς τοῦ πολητοῦ αὐτα-
δου σου καὶ Σ. Κυβερνήτου μας κατεβύθισε καὶ ἡμᾶς καὶ
τὸ ὑπο τὴν διεύθυνσίν μας λαὸν εἰς ἀπερίγραπτον ὀδύνην
καὶ θλίψιν, διότι, Ἐκλαμπρότατε, ἐστερήθημεν τὸν πατέρα
μας καὶ τὸν προστάτην ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ εἰς
ἡμᾶς ἤδη ἄλλο δὲν ἀπέμεινεν, εἰμὴ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς
αἰώνιος· αἰρῶνται δὲ χεῖρες ἱκέτιδες πρὸς τὸν ὕψιστον, ὅπως
ἀντιμετώπιζῃ τὰ ἐθνοκατάρχτα ὀνόματα τῶν αἰτίων τῆς δυστυ-
χίας μας εἰς τὸ ἀτελεύτητον πῦρ τῆς γεέννης.

Ἐκλαμπρότατε! μακρὴν τοῦ νᾶ ἀγανακτήσετε ἐναντίον
τοῦ δυστυχικοῦ ἔθνους διὰ τὴν κακοτροπίαν ἀτόμων τινῶν,
χρυσίζετε ἐκ τοῦ ἐναντίου νᾶ μὴν ἀμελήσετε οὐδὲν τῶν
ἐφ' ὧν μὲν διὰ νᾶ συντελέσετε εἰς τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασίν
του, καθότι εἰσθε ὁ ἴδιος γνήσιος κληρονόμος τῆς δόξης.

Ἡ δημογέροντις Λεβαδίας, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ συμπολίται
μας, ὡς ἀνεφάρμεν χθὲς πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν, εἶναι ὅλως διό-
λου ἀφωσιωμένοι πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας, καὶ πρόθυμοι
εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιταγῶν σας.

Ἐντοσούτω μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ δημογέροντες, Ἰω. Φίλωνος, Λάμπρος Νάκος, Α. Γεωρ-
γαντᾶς, Ἀθανάσιος Οἰκονόμου, Ὁ Γραμματεὺς Ἀγγελάκης
Ἀθανασίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἀπαλλαγέντες ἀπὸ τὰ βρόχια τῶν Ὑδραίων καὶ τῶν
ἐρχιφαιρτιστῶν συμπατριωτῶν μας, οἱ ὁποῖοι σύμφωνα
μας ἐκράτουν εἰς Ὑδραν μὲ τὰς αἰκαγενείας μας, μένε-
σκοπὸν κύριον ἔχοντες νὰ γράφουν ἔγγραφα, ἀναφορὰς
καὶ ἄλλο ἢ ἄλλο ἤθελε τοὺς φωτίσει ἢ κατὰρα τοῦ ἔθνους,
καὶ νὰ μᾶς ὑποχρεῶν νὰ ὑπογράψωμεν ἡμεῖς, ἀπὸ τοῦ
ὁποῖου ὀλιγώτατοι ἐγνωρίζαμεν νὰ ὑπογράψωμεν, κατῶ-
μας ἔβαλαν καὶ ὑπεγράψαμεν καὶ ἓνα ἔγγραφον πρὸς τὸν
Ῥωσικὸν Ἀντιναύαρχον Κύριον Ῥικόρδον· εἰς τὰ ὅποια δὲν
μᾶς ἔλεγον ἄλλο, παρὰ ὑπογράψετε διὰ τὸ καλὸν σας.
Διὰ νὰ μάθῃ δὲ ὁ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἀναί-
τηχοι ψεύσται, εἶναι ἀρκετὴ ἀπόδειξις ἡ ἀκόλουθος περί-
οδος εἰς τὴν πρὸς τὸν Ῥωσικὸν Ἀντιναύαρχον κύριον Ῥι-
κόρδον ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔβαλαν καὶ ὑπεγράψαμεν,
ὡς ἀνωτέρω εἰπώμεν. “Ἀναχωρήσαντες ἐκ τῆς πατρίδος
ἡμῶν δὲν ἐπεστρέψαμεν εἰς αὐτὴν μέχρι τὴν σήμερον, οὐτε
θέλομεν ἐπιστρέφει, κτλ. κτλ., “Ἐχει ἀνάγκην ἀντιρρήσεως
αὐτὸ τὸ ψεῦδος, ἐν ᾧ εἰμεθα σήμερον εἰς τὸν Πόρον; Ἀπαλ-
λαγέντες, ὡς εἶπομεν, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τοιούτων ἐθνοφά-
ρων, κηρύττομεν δημοσίως πᾶσαν μας ὑπεγραφὴν δοσμέ-
νην εἰς Ὑδραν, ἢ εἰς ὁποιοδήποτε ἔγγραφον, ἢ εἰς ὁ-
ποιοδήποτε πρᾶξιν, ἄκυρον, καὶ οὐδὲν λογιζομένην. Πα-
ρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατρίξῃ νὰ δη-
μοσιευθῇ, διὰ τοῦ τύπου ἢ παρούσά μας ἀναφορὰ, καὶ
νὰ δεχθῇ τὸ βαθὺ σέβας μας, καὶ τὴν τελείαν μας ἀφο-
σίωσιν, μὲ τὰ ὅποια πάντοτε καυχώμενοι θέλει ὀψομαζό-
μεθα,

Τῆς Υ. Ε. ταπεινότατοι δούλοι.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Πόρου οἱ β αἰὼς κρατούμενοι εἰς Ὑδραν.

Ι. Δ. Καρατζᾶ, Γ. Α. Λολάτζα, Ι. Σαλεπούλας, Στ.
Νικολάντελε. Ι. Νικολάντελε, Ι. Βασιλείου, Χ. Στ. Πα-

ρχάλης, Γ. Τζιέλος, Δ. Παστάλια, Α. Τίτας, Γ.
Σταμάτης, Κριεζῆς, Μ. Γιαννάκου, Δ. Ν. Πιπίνου, Γ.
Φίλου, Ι. Μητρονάκης, Γ. Δ. Καρατζᾶ, Χ. Φράγγος,
Ν. Χρονίης, Α. Β. Μυέζης, Δ. Χ. Ἀκταπόδης, Γ.
Σαλιπούλα, Γ. Γιαννέσης, Στ. Ἡλία, Δ. Ι. Νταρτα-
γάνη, Κ. Κ. Βατικιώτος, Ν. Α. Μάρκου, Μ. Μουστά-
κης, Δ. Γ. Μεθενίτης, Π. Κ. Δουζῆς, Δ. Κ. Δένδης,
Δ. Ι. Λουλὸς, Στ. Πεδὸς, Α. Ἀράκης, Γ. Ι. Κιζάκης, Κ.
Χ. Καπλάζου, Δ. Κοντοβασιλῆ, Π. Μιχαλόμπα, Ι. Γι-
αραμπῆς, Ι. Γ. Καλαφάτης, Δ. Στ. Κακούρη, Α. Σ. Πε-
ρεκούμα, Α. Γεωργίου, Γ. Στ. Ρακιτζῆ, Στ. Μπακάλη,
Ι. Γάσπαρης, Ι. Ρατῆς, Ε. Κουζῆς, Ι. Κριεζῆς, Ι. Κ.
τῆς Κεραίζας, Ι. Κιρλής, Α. Α. Εὐριππίδης, Ι. Κοθρῆς,
Δ. Κυριάκου, Φ. Β. Μπαρλάδα, Γ. Μπουγιουκλή, Χρ.
Χρόνης, Α. Ῥάπτης, Δ. Χρυσολοῦς, Α. Γκίμας, Ι. Α.
Παγώης, Χ. Εὐ. Πατχάλης, Δ. Τραπεζοῦ, Ι. Β. Πιπίνη,
Β. Πουκάκη, Στ. Κ. Χάος, Α. Σαμάτης, Κ. Γ. Ῥούση,
Στ. Στρώλος, Α. Δ. Καρατζᾶ, Κ. Παπουκλή, Ι. Μπαρ-
μπαγιάννη Κεμπεκέλη, Α. Σωτήρου, Στ. Δ. Πατχάλη,
Εὐ. Ἀκταπόδη, Ν. Ἀκταπόδη, Α. Κ. Γαργελόμα, Κ.
Ῥούση, Στ. Κ. Σπανοῦ, Δ. Κ. Σπανοῦ, Ν. Μαστροβα-
σιλείου, Μαστροκανέλος, Σ. Βράκας, Α. Β. Κοσμά, Κ.
Νικολομάς, Δ. Κολομάς, Ἐμμ. Β. Μανολέστα, Μ. Κου-
λήκης, Θ. Πρωτόπαπα, Α. Βάθη, Στ. Βάτης, Ι. Βάθη,
Δ. Βούζης, Κ. Κ. Λάζου, Ι. Γ. Καλαφάτης, Α. Π. Χ-
ρίτου, Κ. Μ. Φλου, Β. Ι. Μιχάλη, Κ. Χάνος, Δ. Κ.
Ξαπικιώλης, Γ. Σαλοπούλας, Ι. Στ. Κικολοτάρη, Ἀν.
Συγκάτης, Κ. Λούλος, Στ. Δέδες, Γ. Κόρμης, Ι. Νηροῦ-
δης, Κ. Μπουζῆς, Δ. Μπουντας, Δ. Μισχοῦδης, Στ.
Μπακτῆς, Α. Στ. Νόση, Γ. Μ. Μπικλία, Ι. Μαρκάκης,
Ι. Μ. Γεώργια, Γ. Παραβία, Στ. Σακαδάκης, Ι. Σάπκα,
Δ. Μπακάλης, Α. Κουρῆ, Α. Μπακάλη, Β. Καραμάνος,
Μ. Μυστάκης, Μ. Μανιάτης, Ν. Τζιζῆς, Α. Στριγγγι-
άνη, Στ. Καραμάνος, Γ. Μυφομιδῆς, Ι. Ἐλ, Ἀθιούλας,
Γ. Κασκας, Δ. Σκοτράκης, Στ. Δ. Θεοφάνη.

Ἐπικυροῦνται αἱ ἀνωτέρω ὑπογραφαί.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Πόρου, Γ. Σω. Κριεζῆς, Γ. Χρ. Πα-
πακυριάκου, Ὁ Γραμματεὺς Ν. Οἰκονόμου.

Ποικίλα.

Περὶ τῶν διάτμων μηχανῶν, ἥτοι περὶ τῆς χρήσεως
τοῦ ἀτμοῦ, ὡς κινητικοῦ στοιχείου ἐν τῇ μηχανικῇ.

Ἐξεύρομεν ὅτι, ὅταν θάλλῃ τις ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀγγεῖον πλη-
ρὲς ὕδατος, γεννᾶται παρυθὺς ἀτμοὶ πολὺς, καὶ δὲν ἤθε-
λε βραδύνει νὰ φύγῃ αὐτῷ ὅλον τὸ ὕδωρ, εἰάν ἀδιακόπως
ἠθέλαμεν τὸ θερμαίνει. Ἐξεύρομεν προσέτι ὅτι, εἰάν κλεί-
σωμεν ἐρμητικῶς τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ βράζον
ὕδωρ, θέλει συντριφθῇ διαρρήγνυμενον ὅχι ἀκινδύνῳ, διὰ
τοὺς θεατὰς τοῦ τοιούτου πειράματος. Τοῦτο δὲ γίνεται,
διότι τὸ ὕδωρ μετατραπὲν εἰς ἀτμὸν, καὶ κατέχον αὐτῷ
τόπον πλείοντον ἢ ὅσον κατεῖχεν ὕδατος, βιάζει τὰ πλά-
για τοῦ ἀγγείου, τὰ θλίβει, μὲ ὁρμήν ἐκ τῶν ἐσωθεν ἐπὶ
τὰ ἔξω, καὶ νικᾷ τελευταῖον τὴν ἀντίστασιν τῶν. Τὸ αὐτὸ
γίνεται καὶ κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῆς πυριτιδὸς κόψεως. Ὅταν
τις τὴν ἀνάψῃ, μεταμορφώνεται ἐν ἀκαρτεῖ εἰς ἀτμὸν (ἔ-